

เอเลเวล

เมื่อโลกไร้พรมแดนการศึกษาระบบนานาชาติจึงเข้ามามีบทบาทในประเทศต่าง ๆ มากขึ้น การวัดและประเมินผลเพื่อการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาที่หลายคนเคยได้ยินว่า เอเลเวล (A level) นั้นเป็นคำที่เรียกโดยทั่วไปซึ่งคณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัยสำนักงานราชบัณฑิตยสภาได้อธิบายไว้ดังนี้

ประกาศนียบัตรทางการศึกษาระดับสูง (General Certificate of Education Advanced level) หรือ จีซีอีเอเลเวล (GCE A level) หมายถึงคุณวุฒิทางการศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษาในระบบการศึกษาของสหราชอาณาจักรสำหรับนักเรียนเกรด ๑๒-๑๓ ที่มีอายุประมาณ ๑๘ ปีขึ้นไป ที่สอบผ่านการสอบขั้นสูง (Advanced level) หรือเอเลเวล (A level) ให้ได้ประกาศนียบัตรทางการศึกษาระดับสูง

การสอบระดับสูงเป็นการสอบระดับชาติสำหรับนักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรเตรียมอุดมศึกษา ผู้สอบสามารถเลือกสอบ ๓-๕ วิชา เนื่องจากมหาวิทยาลัยมักกำหนดให้ผู้สมัครเข้าศึกษาต้องมีผลการสอบเอเลเวลจำนวน ๓ วิชาที่แตกต่างกันตามลักษณะของสาขาวิชาที่แต่ละ

มหาวิทยาลัยกำหนด

การสอบระดับสูงเริ่มขึ้นใน ค.ศ. ๑๕๕๑ เป็นการสอบมาตรฐานสำหรับผู้จบการศึกษาระดับเตรียมอุดมศึกษาแทนการสอบของโรงเรียน ผลการสอบเอเลเวลมี ๖ ระดับคือ A*, A, B, C, D และ E มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะพิจารณารับนักเรียนที่มีผลการสอบในระดับ C ขึ้นไปบางแห่งอาจรับเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนระดับ A*, A และ B ส่วนคุณสมบัติขั้นต่ำของนักเรียนส่วนใหญ่จะพิจารณาจากผลการสอบทั้งระดับสามัญ (Ordinary level) หรือโอเลเวล (O level) และเอเลเวลแต่มหาวิทยาลัยระดับชั้นนำของสหราชอาณาจักรจะใช้ผลเอเลเวลในการพิจารณาคัดเลือกคุณสมบัติขั้นต่ำของการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักรส่วนใหญ่จะพิจารณาจากผลการสอบทั้ง ๒ ระดับ ดังนี้ ๑. วิชาโอเลเวล ๓ วิชา และเอเลเวล ๒ วิชา หรือ ๒. วิชาโอเลเวล ๑ วิชา และเอเลเวล ๓ วิชา

ในประเทศไทยตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้นมานักเรียนที่ต้องการเทียบวุฒิมัธยมศึกษาปีที่ ๖ สามารถใช้ผลการสอบโอเลเวล ๕ วิชา รวมกับผลการสอบเอเลเวล ๓ วิชา ในการเทียบวุฒิได้.

จินดารัตน์ โพธิ์นอก